

Felvidéki Híradó.

POLITIKAI HETILAP

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „
Egyes szám ára 20 fillér.	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőség, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadónalatorra cizweve Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

— Hirdetések legutányosabbak, árszábját szerint. — Lapunk számára hirdetések — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda elfogad. Nyitlert soronként 40 fillér.

Fogalomzavar.

II.

A „Nár. Nov.“ Ad absurdum ezim alatt vezérezkiket között, amelyben ezeket mondja: „Tovább már nem lehet. A sovínizmus már legfőbb fokát érte el. A kir. ügyész a Veszeloyszky-ellen lefolytatott felebbezési tárgyaláson világosan kimondotta (a pozsonyi kir. tábla május 20. tárgyalásán. *Ref.*), hogy miért akarja a vádlottat elítéltetni.“ Veszeloyszky — ugymond a kir. ügyész — azzal kezdte programmbeszédjét, hogy: Én tót vagyok, esont a ti esontotokból, vér a ti véretekéből, — tehát nem mondta magát tótjának, hanem azt vallotta, hogy ő tót, tehát mintha külön néptörzshöz tartoznék! S azzal védekezett, hogy arról nem tehet, hogy tót anyától született. Minő joggal, kérdem, nevezi magát tótnak?*

A „Nár. Nov.“ csak ennyit idéz a kir. fiskus vádbeszédéből; mivel azonban marasztaló, sújtó ítéletet hozott a kir. tábla Veszeloyszky Ferencz ellen, nemcsak valószínű, hanem bizonyos, hogy a kir. ügyész nem érte be ennyivel, hanem be is bizonyította, meg is győzte arról a bíróságot, hogy Veszeloyszky törvényeink ellen vétett és ígatott, amikor magat oly nagy büszkén tótnak vallotta a szeniczi választókerület küldöttsége előtt. De a Nár. Nov. csak azt a kérdést szaktítja ki a kir. ügyész beszédéből, a neki kénytelen és megdönthetetlen igazságokat pedig egyszerűen kihagyta, nem közölte.

Nem olvastuk a kir. ügyész vonatkozó beszédét, nem tudjuk, hogy mit mondott, de hogy arra a kérdésre, amelyet fölített, megfelelt, az bizonyos. Mert arra nem is olyan nehéz megfelelni. Majd mindjárt rátérünk a dologra.

„Azt hisszük, ez világos“, folytatja a Nár. Nov. „A fiskus ur ad absurdum vitte a sovínizmust, egy falhoz, amely mögött már semmi sínesen. Ha tehát valaki tótnak vallja magát, ez vétség, amelyet megtorolni kell. Azt vallani, hogy a tótok külön néptörzset képeznek, hazafurulás.“

Igenis az, mert bünsös szándékkal vallotta magát Veszeloyszky tótnak, esontnak a tótok esontjából, vérenek a tótok véreéből, s a bünsös szándékot büntetni kell, ennyit a „Nár. Nov.“ jogászai is tudhatnának. Senki azt a tót mesterembert, kereskedőt, lateinert, hajadont korolní, büntetni nem fogja, aki, ha az anyanyelvét kérdik, tótnak vallja magát; ha tótl beszél és olvas; ha tótl énekel; ha tótl szokásoknak híve. Azokat a turóc-szentmártoni, rózsahegyí stb. diákokat is tót anyanyelveknek írják be, akik magyar iskolákon folytatják tanulmányukat. Tehát nem igaz a Nár. Nov. azon állítása, hogy akár a pozsonyi kir. ügyész, akár más a magat tótnak valló embert megbüntetni akarják.

De mit csinált Veszeloyszky? A magyar törvényhozó testületbe készülték őt megválasztani (ő, állítólag, nem kért ebből a megiszteltetésből) s mikor küldöttség járt nála, azzal kezdte, hogy ő Slovák, büszke Slovák, amit ugys felesleges volt megmondani. — Minek mondta? Azért mondta, hogy az ő tótságával demonstráljon s egy hamis, törvényellenes nemzetiségi doktrína mellett lándsázt törjön, amely doktrína szerint a tót nép külön, önálló nemzetet képez ebben az országban, amely tót nemzet kizárólagos ura annak a területnek,

ahol tömegesen lakik, amely tényével a magyar nemzet és állam egységét és megbont-hatatlanságát kimondó törvény ellen ígatott; aki pedig a saját hazája egységének megbont-sását, a saját államának feldarabolását hirdeti, ha csak burkoltan is, az igenis hazafurulást követ el, vagy legalább meg van benne a hajlam, a készség, hogy ezt alkalomadtán minden lelkiismereti skrupulus nélkül megtegye.

My Slováci! Se szeri, se száma azoknak a tót hirlapi cikkeknek, amelyekben e két büszke szó olvasható. Nos Romani! ezt mondták valamikor a büszke, hatalmas rómaiak, akik a világ urai voltak, hát mért ne utánozzák őket azok, akiknek soha, de soha még csak saját államuk, saját országuk sem volt. Hiszen a frázis, a pathosz olesó és oly jól esik a — komédiáslának. Igen, annak! Ha mi magyarok — a fajmagyarokat értjük — néhanapján elvetjük a sulykot és Nagymagyarországról álmodozunk, körülbelül akkoráról, mint aminő a Nagy Lajos királyé volt, rögvest magyar negalomániáról beszélnek a tót lapok, kienvetnek, kigunyolnak álmainkért, vágyainkért. Ellenben mikor egy 2 millió lelket számláló néptörzs állítólagos, öncsinálta vezérferfiái à la Nos Romani, beszélnek arról a néptörzsről, akkor nekünk 8—9 millió magyarnak menten kusti legyen. Nem furesa, nem nevet-séges ez?

„My Slováci!“ Azt írja a „Nár. Nov.“, hogy „igen is tótok vagyunk, léteznük, van saját tót nyelvünk, saját nemzetiségünk, mely törvénybe van iktatva, tótok vagyunk és ezt bátran valljuk is az egész világ előtt, és tótok akarunk maradni, tótoknak maradunk is, és mindent el fogunk követni, hogy még jobb tótokká legyünk, mint aminők vagyunk stb.“

Tehát nem „Mi Uhi!“ Pedig bizony mondjuk és emondjuk az egész világ előtt és a történelem tanuságára hivatkozunk, hogy azoknak a tótoknak a részén volt és van az igazság, akik azt vallották és vallják magukról, hogy „já som uhor!“ Ez törvény szerint is így van. Ha pedig a nemzet vagy a néptörzs történeti múltját, tradícióit, történelmét tekintjük a nemzeti vagy faji büszkeség forrásának, ugyan vajjon hát hol a My Slováci az a történeti múltja, tradíciója, történelme, mint külön tót néptörzsé, amelyre a Veszeloyszkyak stb. oly rendkívül büszkék, hogy a velünk magyarokkal való közösséget már-már restelleni kezdik? Tudunk a szerbek, az oláhok, a bolgárok, a czrnagorcok, a lengyelek őseinek véres harezáiról, nemzeti hőseik vítezi tetteiről és egyéb diésőségükről, amiket a monda, a szájhagyomány, a költészet, a történelem följegyzett, megörzött, — de hol a „My Slováci“ nemzeti diésősége? Van-e tót történelem? Van-e tót szájhagyomány? Van-e tót monda? A mi diéső multra, történelmi nevezetességre tótnak hivatkozhatnak, az mind a magyarok múltjával, diésőségével közös, annak nem a „My Slováci“, hanem My Uhi a részesei, így mindenkoron nemcsak igazabb, törvényesebb, de diésőbb is, ha tótnak nem per My Slováci, hanem per My Uhi beszélnek magukról, akiknek tót lehet és maradhat is ugyan a nyelvtük, de a szívük magyar. Aki pedig, ha anyanyelve tót, máskép gondolkodik és eszelekszik, az viselje el ennek következményeit is, amint hogy Veszeloyszky is kénytelen elviselni.

Porolják a kabátokat . . .

Sokszor mi is rámutattunk már arra a meddő, káros és bünsös mülködsér., amelyet a tót nemzetiségi párt emberei, sajátja kifejtének, akik egy negalomanikus rögeszmébe, a „tót nemzet“ eszméjébe kapaszkodva, mint valami szíjjelölő kódalakokat, kergetik megtevélt képelelt fantomját, ezek pedig őket, maga a tót nép pedig, amelynek érdekében ez a küdfátyolprodukció állították föl-téni, nemcsak hogy anyagilag, szellemileg, erkölcsileg nem gyarapodik, hanem részben maga is bekergettetve a meddő és bünsös hajszába, az ország határain túl keresi anyagi és nemzeti boldogságát.

De azért a „Nár Nov.“ augurjai, a tót nemzeti párt főemberei csak folytatták s folytatják kis játékaikat. Ezeknek az öntermette mülködsérnek és „nemzeti“ hősöknek a magyar lapok csak mehostrávkák, a magyar csak „valamik“ (akýsi), maga az ország is összes intézményeivel csak arra jó, hogy ócsárolják, becsmerélejk, piszkálják (s a külföldnek — no ugyan tudomását vez az a külföld eről a famózus mülködsérükről! — torzkepé mutának be rólunk. Ha valamely magyar köztiszviselő, tálnsi jegyző, pénztáros stb. megfelleadkezik nagáról és idegen pénzhez nyul, hittelenül sáfárkodik, akkor nem a jegyző, a pénztáros, hanem a „magyar hazafi“ (vlastenec) követte el szerintük a bünt, amivel implicite azt mondják, hogy a magyar hazafiság, amely velünk való gonosz érzet, amely emberét minden gáztetre képessé teszi. De minek soroljuk tel újra, amit már oly sokszor emondtunk? Ílisen se vége, se hossza azoknak a büntöknek, amiket e bekésmót emberek évtizedek óta állami és társadalmi közéletünkben elkövettek és amit Zmeskal Zoltán képviselő az árnyegyeci törvényhatósági közgyűlésben a pánszavokról s arról, hogy mit érdemelnek ő szerinte, mondott, az kissé drasztikus ugyan, de nem jart messze az igazságtól és a közéletigazolástól.

Most azonban esont az ő esontjából, vér az ő véreükből — ahogy Veszeloyszky Ferencz mondaná — vágiá szemlékbe büntököt, igaz, a maga állapontjáról, amelyhez szintén sok szó fér és amely szintén nem más, mint politika perverzitás, — azért találón, alaposan.

Említtünk volt fenti ezim alatt, hogy a Nár. Nov. egyik ezikkezője — Margin — és a rózsahegyí „Hlas“ között hirlapi háborússá tört ki, s hogy Margin oly hangon írta meg kritika kritikáját, amely még ott is sz-katlannak tetszett, ahol Hurban Szvetozar árasztja szellemi epéjét. Ebből nem közöltünk mutatványt (a „Hlas“ minden megjegyzés nélkül egész terjedelmében közli utolsó számában), mert inkább személyeskedésnek tekintettük az egész vitát, melyhez a magyar olvasóknak semmi köze; de amit a „Hlas“ legutjabb száma e „Nár. Nov.“ és az egész tót nemzeti pártunk odamond, azt a keserű és tanulságos leczkét ideiditjuk főbb vonásaiban. Nem azért, mintha örvendünk a esel- és oros-tót irány publicisztikai hajbakapasásának, mert inter duos litigantes tertius gaudet, hanem mivel ezzel a leczkével is igazolva látjuk azt, amit a tót nemzetiségi korifeusok mülködsérel gyakorolt kritikaikban oly sokszor emondtunk.

Abból indul ki a „Hlas“ ezikke, hogy hiba volt elszakítani a esel irodalmi nyelvtől, mert míg a esel irodalom gazdag, a tótnak semmijű sínes. A tót irodalmi termelés még az intelligenciának sem elég. A tót helyesírásat megszokott tót olvasó ma már nem vesz szivesen esel könyvet a kezébe, mikor még a tót helyesírással és szöveggel is csak nehezen tud megküzdeni. A tót irodalmi nyomorúságot sem palástolni, sem szépietni nem lehet. A „Nár. Nov.“ nagyozón és nyersen ír, ahelyett hogy olvasóit felvilágosítaná, tanítaná, nemeseitene, mikor a tótnak saját iskolái minenek, Hetek, hónapok is mulnak, s a Nár. Nov. egyebet sem hoz pályánál, szemétnél. Már 35 év óta létezik e lap s nem engedi, hogy más is éljen. Drága pénzen árulják a Nár. Nov.-t, oly áron, aminőn szeles e világon a N. N.-hoz hasonló újságot nem árulnak, mintha csupa milliomosok-

ból állna a tót nemzet. A N. N. emberei szűkebbélt és gyökeresen írnyek. Frázisokkal és nagyhangú beszéddel tömők a tót nemzet. Világosságok maguk nem terjeszteneik, de ahol valahol magános mésest vesznek észre, azt menten kioltani igyekeznek. Harmadik év óta saftárkodnak politikai téren s mi az eredmény? Világkatasztrófák és a russóli fatalizmus hírdetéseivel megbotányították a tót intelligencia egész energizálát alho a kisebb, de sokkal nehezebb, sőta legnehezebb munkához, amely egydéli idővált. A renegát néppártok mellett jönnie, hogy nekik, a tót nemzetiségi pártnak, a tót népet szervezze s megtanítsa, hogy hogyan kell politikailag gondolkodni és eszelekedni. A N. N. és a nemzetiségi párt protektorátusa alatt nagy pénz- és ipari intézetek, vállalatok keletkeztek, s mindezeknél sokok ezer káldottak el a tót nép keservesen szerzett filléreiből, s ma a bukás szelén állanak. S megint el kellett jönnie a néppártnak, hogy megmutassa nekik, hogy előszörban a népről kell gondoskodni s megtanították őket talasi fogyasztási és hitelügyleteket szervezni. A N. és az iradalom? [Ez volt legkőbb hűszköcsök. Kiadtak néhány könyvet és verset, amiket azonban még 200 év múlva sem fog megérteni a tót nép. A tót nép szellemi szomját az bővizelítőtí formájú és tartalmú „Hilasník”-kal oltozták s nem gondoskodtak soha egy jó hírt néplápról; de engedik vérezni a Slov. Tízlelnik szerkesztőit, sőt még csak meg sem említi. De legnagyobb vértük a N. N. embereinek, hogy egy Kollár, Stur s más tót nemzeti előcsók demokratikus szellemével szakítottak. Erájuk abból csak egy hűmszegett a Tóttság a sok kiváló talagtól, zsenitől. Ezekig magasztaltak mindenkit. Anyai volt az irtó által, pénzügyi, politikai zseni, hogy a népet szellemi chűségben hagyják nyomorogni, a zsidó uszora kezeibe hanyatlni, Amerikába kivándorolni és a nemzet gyökösri választattak be a megyéhez, a községbe, az országgyűlésre. A N. N. erájú volt a melegyára a tót nép iradalmi, gazdasági és politikai betűségéneka. A tót nép életének szomorú bilanczajára az utolsó 30-35 évről.

Im, ezeket mondotta a Hlas a „N. N.” embereinek. Régi igazság, hogy az a beteg, akit egyszerre több orvos is gyógyít, rendszerint már a halál fia. Mert hisz, azért hiányk hozza több és több orvost, mivel a hazi nincs tisztában a betegséggel. Egy hamis diagnózis helyett aztán több hamis diagnózis alapján kezelik a szerencsétlent.

Igen, a tót nép beteg, talán már nagybeteg, de legnagyobb betegsége a „nemzeti” orvosi.

Me győi élet.

● Közigazgatási bizottsági ülés.

Turócvarmegeye közgy. bizottság 1. évi június hó 13-án tartotta meg rendes ülést ifj. Justh György főispán elnöklete alatt.

Jelen voltak: Benczy Kálmán alispán, Lisközy Bálint pénzügyigazgatóhelyettes, Berez Gyula kir. tanfelügyelő, Keviczey István árvaskézi elnök, dr. Hus Jakab főorvos, Keviczey Imre közigazgatási előadó, Borboly Kálmán főmérnök, dr. Lax Adolf tiszti főorvos, előadók. A bizottság tagjai közül: Justh Ferenc orsz. képviselő, Dabóci Ferenc, Bossa János, Klímó Vilmos, Csérei Emil, Roth Emil, ib. Bulányosky Simon.

Az ülés megvitatta után bejelentette a főispán, hogy dr. Benczy Akos fejezve szabadságot nyervén, teendőit Csapsányi Sándor tb. főjegyző fogja ellátni.

Felolvastatta ezután a m. kir. pénzügyminiszternek rendeletét, amelyből arról értesült a bizottság, hogy Granaich Géza kir. tanácsos, pénzügyigazgató saját kérelmére végleges nyugalomba helyeztetett. Előzőlk főispán a rendelet felolvasása után hosszabb beszédben méltatta a nyugalomba távozó pénzügyigazgatónak kiváló érdemeit, amelyekkel hosszú hivataloskodása alatt az állam érdekeit mindig összehangzóan tudta hűzni a község érdekeivel. Tapintatossága és előzékeny modora volt az egész varmegeye községének rokonszenvét és becsületét biztosítója a maga számára. Meléghangú beszédét, melyet több ízben helyesléssel kísért, a közigazgatási bizottság, indítványozta, hogy a távozó érdemes tisztségével nyugalmaztatás alkalmából a bizottság meléghangú büszsárral ültessék ki, amit egyhangulag el is határoztak.

Ennek megüörtönte után Csapsányi Sándor tb. főjegyző adta elő a következő emlértésről méltóbb ügydarabokat:

A kassa-onbergi vasút igazgatósaga értesíti a bizottságot, hogy azt a kérelmet, hogy a vágnanti községök állomásiáról az államasvuti vonatokhoz esafkázás felállítását, a legközelebbi menetrend készítésénél figyelembe fog vétetni, ami örömdemes tudomásul szolgált.

A törvényhatósági állitorvos jelentése szerint a

sertésorbanéz elleni védekezés még mindig kétséges, mert csak sörványoson veszik igénybe. Cseréi bizottsági tag indítványozta az állatorvosok felhívának, hogy megkeresésre azonnal álljanak a község rendeltetésére, mert a késedelmezés Turóczenintartóiban károkat okozott.

Feldmann József rutkai lakos részére a vasút távlatában házipítésre engedélyt kapott, valamint a cellulosegyár iparvágányának használatát is megengedtetett.

A belügyminiszter köriratban tudatta az egyházi hatóságokkal, hogy az urbéri és egyházi tulajont képezo erők csak jóváhagyásával adhatók el.

A zniót és szlováni lakosok azon panaszra folytán, hogy ott a vaddisznók nagy károkat okoznak, a határo- vadászlat elrendelitetek, a melynek rendezésével a járási főszolgabíró vizárat meg azazal az utasítással, hogy a hivatalos vadászról a vadászati bírókét is értesítse.

Schindler Artur ügyvéd települési engedélyt kért Turóczenintartón községtől, amire a község öt kőtelekbe birtvele és ezért 150 kor; illetéket szabott ki. Minthogy nevezett csak települési engedélyt kért és ezért illeték nem fizetendő, erből az érdekeltek értesítréni fogának.

Dr. Hus Jakab varmegeyi tiszti főorvos jelentése szerint az egészségi állapot május hónapban valamely kedvezőbb volt, mint az előző hóban, mert az általános betegedsz esekélyebb volt. Leggyakoribb betegedsz gyandán jelentekétek a torok és légzőorg, valamint a magas lalazl járó 5 nap alatt lefolyó tüdőlob. A hevenyterző kórok közül előfordultak:

- 1. Rosszoldó toroklob: Bellán 1 meghalt. Rutkán 2, gyógyult 1, meghalt 1. Zátarasán 1 meghalt. Tótrónán 3, gyógyult 1, meghalt 2. Nagyespecsényben 2, gyógyult 2. Szklénón 1 meghalt. Keviczey 1 gyógyult. Dubován 1 gyógyult.

- 2. Kanyaró: Blatnecán 2, gyógyult 2. Neepzádon 6, gyógyult 6. Doánfalun 1 meghalt. Rakán 1 gyógyult. Felsőstúbnyan 1 gyógyult.

- 3. Hasi hárgany: Szucsányban 1 gyógyult. Neepzádon 8, gyógyult 7, meghalt 1. Bellán 2, gyógyult 1, apólas utalt maradt 1. Szklénón 2, meghalt 2. Tótrónán 1 maradt.

- 4. Faltűnésigyhé: Helyben 2 gyógyult. Vrieckón 14, gyógyult 14.

- 5. Főrhány: Helyben 2, gyógyult 2. Blatnecán 1 gyógyult. Keviczey 1 maradt. Alsótűreskén 4, gyógyult 4. Szklénón 4, gyógyult 3, maradt 1. Stúbnafárdón 1 gyógyult.

- 6. Horkhurut: Neepzádon 3, gyógyult 2, maradt 1. Borezfalun 1 maradt. Nagyespecsényben 1 maradt.

Mindentitt a kello óvo- és gyógyintézkedések fogamatositattak. Zúzóvaralján a tanulóképzésben isgh növekedt influenzában betegedett meg; azokivül több influenzaeset észleltetett másutt is. Az idősáki, vendégló, piaczi és szőlőmelyek vizsgálatát megüörténi. Kiállított 17 orvosi bizonyítvány s 15 orvosi látlelet könnyű testi serteorékot.

Berez Gyula kir. tanfelügyelő jelentése szerint mindamalk dacára, hogy 1. évi május hó lezáréig a varmegeye valamennyi iskoláját már megüörtogatta, azóta mégis néhány iskolavizsgálatot tartott. Nevezetesen a helybeli áll. polg. iskolákat, melynek eredményeképpen jelent, hogy ezen iskola jól megfelel feladatának.

Megüörtogatta a töráni ág. h. ev. iskolát és, részt vett annak zárovizsgálatán. A tanítási eredményt, így az egyes tárgyakban, valamint a magyar beszéd tanításának szempontjából is megfelelőnek találta, anyvált sajnosabb, ha beczagódnék, hogy ezen iskola tanítónéi a tanítással egyidejűleg nem fordítanak kello gondot a hazafis szellemi vezetésre, amennyiben azszal, vannak valóvala, hogy a zárovizsgát követő napon a „Haj, Slovezi” kezdetű dal éneklése mellett vezették növendékeiket nyári mulatságra. Ezen ügyre vonatkozólag külön javaslata van.

Megüörtogatta a szucsányi ág. h. ev., róm. kath. és izr. iskolát, amelyekben a tanítás eredménye jón.

Rész vett a suttói állami iskola első vizsgálatán, amely dacára a gálo körülményeknek, és különösen a tanító betegedszöcsének, mégis sikeresnek mondták. Ugyanez alkalommal az új iskolahelyt ecéjaira telgok is keresett, azonban sajnos, megállapodásra ez alkalommal nem jutottak. Jelen volt a valasai róm. kath. iskola zárovizsgálatán és megelégedéssel jelentheti, hogy ezen iskola a jobb iskolák sorába kúldítte fel magát. Vezető a helybeli iparostanoneziskola zárovizsgálatát, mely arról tanúskodott, hogy ezen iskola jól megüörti helyét, amiről a megjelent iparostanonez tagok is eszmérolgnylatkoztak. Ezen iskola személyzetének végleges szervezésére a nagy szűnido folyama alatt fog intézkedni.

Rész vett még a szklabinai iskolánál Zorközy Béla tanár és a tótrónai áll. óvodánál alkalmazása levő Sebeder Anna óvodón ellen megtartott: fogyelemi vizsgálatokon, amely ügyekre nézve külön előadmányok vannak.

Az évzáró vizsgálatokról beérkezett jelentések szerint a tanítás eredménye általában jónak mondható. A községi iskolai alapanyagokon rendezése tovább folyik és nagyobb nehézségekkel sehol sem találkozunk. A jövő tanítási évre szükséges előmunkálatok végzésére a felhívás kiadatot, valamint gondoskodás történt, hogy a szegény tanulóknak a kello számu tankönyvekkel ellátassanak. Az állami iskolákban teljesítésére nézve javaslatoakat tett — sajnos azonban, hogy kello indoklások dacára a több iskolának teljesítése már évek óta késik.

A tanítói iskolákban változás nem történt.

Lisközy Bálint pénzügyigazgatóhelyettes jelentése szerint az állami egyesesadók beüzemése a mult év hasonló időszakához mérten 19,700 koronával kedvezőbb, ami örömdemes tudomásul vétetett.

Borboly Kálmán főmérnök jelentése szerint a kavicszállítás folyamatosan van, a meg átralevő szállítás eszközésére 1. évi augusztus végéig előhaladott adatok.

b) Varmegeye községe.

A varmegeye községe két nappal később, f. hó 15-én délelőt tartotta meg rendes közgyűlést, amelyen szintén a varmegeye főispánja, ifj. Justh György elnökölt.

Csak kevesen jelentek meg erre az üléssre, aminek okát abban találjuk, hogy semmi olyan tárgya nem volt a közgyűlésnek, ami cielekbe vitel sethettelet volna. A tót tulzok partizaloz tartozó bizottsági tagok is ottthon maradtak, csak a Pietor Ambrus pátriarkális alakja tólt föl, aki a becsület megemléseért most is tóul szólt föl, de okosan is, meg higgadtan is. Persze nem a nemzetiségi törvény módosításáról vagy előlérséről, hanem a kórház kivórtéséről szó.

Ifj. Justh György főispán az ülést megnyitván, ilunepcegye koanolyásáról és meglátó szavakkal emlékezett meg O Felségnek azon magasztos tényéről, amelylyel O. Rakóczi Ferenc hűmavának hazaszállítása tárgyában legelsőb királyi kéziratot becsóattott ki, amely a hazában mindenütt nagy örömmel fogadtatott. Indítványára a közgyűlés egyhangulag elhatározta, hogy ezen magas kezirat kibocsátásáról O Felséghez hódoló leirat intézessék.

Ajál megemlékezett hazánk nagy trójának, Jókai Mórnak elhunyatáról, a mely vesztése telett való közérzetnek a közgyűlés jogkönyvtelag adott kifejezést.

Végül indítványozta, hogy a varmegeye sok éven át buzgó és szorgalmas uszavölőjének, Kossuth Rezo novezetűnek, tb. ajgőzöknek elhunyatá fölött a varmegeye községe részvetet fejezze ki, ami egyhangulag meg is történt.

Ezutan a napirend tárgyalására került a sor.

Az alispán jelentése szerint a közigazgatás meneteiben semmi nemakadás nem volt. A mezogazdasági alapokot a szarvasag folytan nem a legjobb kiállású bízának. Az állategészségügy, eltekintve a meg mindig ártalkoló serteorisanegyet, általában jónak mondta ő. A közutak átandó jókarban tartására a kello intézkedések meg vannak teve. Ez a jelentés a közgyűlés minden via nélkül tudomásul vétetett.

Kassa város átrata kápaszn Turócvarmegeye feliratot írték a képviselőházhoz, hogy II. Rakóczi Ferenc, Zrínyi Ilona és gróf Beresényi Miklós hűmav kassán helyesléssének nyugalomba.

Kiványa a község a községi és körörorvos anyagi helyzetének javítását, valamint azt is, hogy a csavargas megakadályozására a képviselőházhoz leirat intézessék.

Esztorgóvarmegeye az az átratat, hogy a börtörnelmek a fogyasztási adópótlékok alól felmentessenek, csak tudomásul vettek, mert sajnos, az Turócvarmegeyét nem érdeklí, minthogy itt börtörnelmeslet semki sem foglalkoztatják.

Partólóg fogadta a megye községe Arad város átratat, amelylyel a tanuló szellemi feltérlesztés akarja megakadályozni. Abajórtarnegeye átratat, amely szerint a közös hatóságok a magyar tanosokkal magyarul tanonek kötelesek levelezni.

Bocsay István főjedelmnek Hajdúszarancsnyben jelöltandó szobrász feladat hűmavában a község mit sem szavazhatott meg, azonban az alispán utasított, hogy erre a célra gyűjtést indíson.

Szabályrendeletet keltett is elfogadott a közgyűlés, Ezek egyike a pásztorokról, másik pedig a cseledekéről szól.

Hogy pedig a beraházasi kölesből Turócvarmegeyének is jusson valami, filterpítésztétek, hogy a jánoslogy—priekopai és herauand—alsóstúbnai káztutak

jókarban helyezési költségeire 450 ezer korona engedélyeztessék, ami által megérik szegény lakói némi keresetbe jutniuk.

Érdekes eszmésere fejlődött ki a Stabnyafürdőn elszállásolt katonaszínek szállásköltségeinek lefedése tárgyában. A javaslat az volt, hogy miután a tiszteknek Felsőstúbyán meg Ábostonyban kellett volna a terv szerinti elszállásoltatniuk és mert az egyik szolgabíró mégis Stabnyafürdőn szállásoltatja őket, a felmerült költségeket a rendelkezés szabályai fizesse meg. Az illető szolgabíró azonban kimutatta, hogy sem Felsőstúbyán pedig Ábostonyban 25, többnyire törzsisztet, szabályozatlan nem lehetett volna elszállásolni. Mire a közönség Beniczky alispán indítványára kimondotta, hogy Környözbányára város, mint bázisjelölés ép úgy célszerű a katonai elszállásolás terheit viselni, mint más szegény ember. Minőlfogva a felmerült költségek őt terheljék.

Nem kevésbé érdekes volt még a valesai ág. h. evang. felekezet telekvásárlási ügye. A közgyűlés nem majdnem megengedte, hogy a felekezet bizonyos területet a polgári községtől megvásároljon, amikor konstataciók, hogy a felekezet részéről Halassa András mint egyházi felelős írt alá az adásvévesi szerződést. Ily módon nevezett ezen tisztség bitorlásától eltilatott sőt ezért pár száz korona bírsággal is sújtott. Ujhegyi Attila főszolgabíró pedig felmutatta a bányakerületi ág. h. evang. püspöknek íratát, amely őt ismeri el a nevelési ág. h. evang. egyház felelősének. Ily körülmények között az ügy levételt a napirendről és felhivatott az egyház-község, hogy a maga képviselőiben az arra jogosult felelősével írassák alá az adásvévesi szerződést.

A vármegyei kórház gondnokja az kérelmezte, hogy tekintettel az általános drágaságra, az eddigi 80 Ft. helyett 1 korona adassék részére minden ápolat után.

Az előadó ezen kérelmet csak részben javasolta teljesíteni, mert a 20% os átalányemlést tulmagasnak találta. Berecz Gyula kir. tanfelügyelő azonban tapasztalati tényekre hivatkozva, javasolta, hogy egyrészt az élelmiszerek általában ismert áremelkedésére, másrészt arra, hogy a szátkelbítészet első sorban a betegnek nyújtson meg — a közönség a kérelmet teljesítő. A közgyűlés úgy határozott, hogy az ellátási átalányt napi 1 koronában állapítja ugyan meg, de egyben felterjesztést intéz a belügyminiszteriumhoz, hogy az ápolási díjat napi 1.30 fillérről 1.50 fillérré emeltesse.

Turócszentmárton községnek megengedik, hogy a róm. kath. templom mellett vezető úton kiszélesítést végezt az után álló házat meg s. árolhassa.

Lászlófalván Velis Dezsőt választották meg bírónak. Ezen választás ellen fellebezés adatott be, amelynek folytán a közgyűlés az ügy megvizsgálására a járási főszolgabírót küldötte ki.

Pietor Ambrus szállásállására intézkedés fog történni arra nézve, hogy a megyei kórházhoz illeto betegápolási díjak behatárolnak, hogy a rendelkezésre álló 30,000 korona erejéig a kórház kibovítésére az előmunkálatok megtévesenek, végre felterjesztés teretik avégből is, hogy a kórház kibovítésére megfelelő államsegély engedélyeztessek.

Letegyaláki ezután a községi zárszámadásokat és költségvetési terveket, aminek megtörténte után az elnök főispán eljenzése közben a közgyűlés befejeztett.

H I R E I N K.

— **A főszaezségi elnök Turóczban.** *Belkomszky István*, v. b. l. e. a. főszaezsék elnöke, tegnap a delutáni gyorsvonattal Turócszentmártonba érkezett, ahonnan a delutáni 5 órai vonattal Rákócira utazott Rakovszky István egybírtokos látogatására.

— **Személyi hírek.** *Bárá Rény Gyula* orsz. képviselő állapotában legutóbbi értesítésünk szerint, ugyazetesebb változás nem állott be. A sikerült operáció után azonban biztató remény van arra, hogy a javulást is soon fogja akadályozni. — *Justh Andor*, ifj. Justh György turóczmegyei főispánnak fia, a jogi alapszűkét jó sikerrel tanulja a budapesti egyetemen. — *Nemes Barna*, a kassa-olderbergi vasút ruttikai állomásánál, nevnapja alkalmából a vasúti tisztikar meglevő övazóban részesítette. A tisztviselőknek jó kívánatait Ludányi Ilés hivatalnok tolmácsolta.

— **A nögyélet köréből.** Hénapok óta fanáestalmul állott a Turóczmegyei Jólékon Nögyesület amitt, mert az egyesületnek nagy érdemeket szerzett elnöke, *Justh Ferencz* szűl. *Batholyai Mária* grófné ezen tisztségéről lemondott. A nögyesület választmányának tagjai több ízben tartottak bizalmas tanácskozásokat az elnöki állás betöltésére vonatkozólag; ámde a tanácskozásonak mindig csak az volt az eredménye, hogy az egyesület

ügyeit senki sem vezetheti angyi sikerrel, mint *Justh Ferencz*, aki letelezől módorával, az egyesület érdekében kifejtett buzgalomával és elert sikereivel, az egyesület tagjainak osztában bizalmát érdemelte ki. Ellátározta tehát, hogy a lemondott elnököt küldöttviselői fogják felkérni, hogy eddigi tisztségét ismét fogadjja el. Egvégbő ma egy hete barántsága küldöttvis. *Keviczky Istvánné*, *Láng Ernő* és *Schönicshé Viktorné* jelent meg Tótrprónán és előadta a nögyesület tagjainak kérelmét. *Justh Ferencz* szűl. *Batholyai Mária* grófné engesztve az ismételen megnyugtató bizalomnak kijelentette a küldöttviségnek, hogy a nemes és humanus ügy érdekéből hajlandó a nögyesületi elnökséget ellálatni, azonban azt óhajlja, hogy az egyesület két elnöknek válasszon, akik közül egy a Turócszentmártonban, egy pedig a vidéken lakó hölgyek közül válasszassák. Az egyesület bizonyára sívesen fogja ezen óhajtatást teljesíteni és így mi sem állhat utjában annak, hogy *Justh Ferencz* továbbra is vezesse nögyesületünknek ügyeit azaz a szeretetteljes buzgalommal, mely eddigi működését jellemelte.

— **A cellulosegyár vendégei.** Mára várják a litelbanc vezetőknek látogatását a helybeli cellulosegyárban. Az eddigi értesítések szerint ide érkeznek *Pallavicini* Ede grórtól és *Kornfeld* Zsigmond főrendiházi tag, a litelbancnak vezetői. A vendégek azonban csak rövid időre maradnak, mert már a delutáni gyorsvonattal Budapestre visszatartnak. *Láng Ernő* vezérigazgató már tegnapelőtt este ideérkezett.

— **A F. M. K. E. főtájkára Turóczban.** *Clair Vilmos*, a Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület főtájkára meglátogatta az egyesület által föntartott znió-várújai kisdudóvot, amelyet az elhelyezéstől eltekintve, megfelelő rendben talált és az elert eredményvel is meg volt elégedve. Látogatást tett Turócszentmártonban is ahol ifj. *Justh György* főispánnak, mint a turócz ármegei választmány elnökével beszélte meg az egyesület ügyeit. Majd megtekintette a nemrég újból megnyitott egyesületi könyvtár, mely az állami iskák épületében van elhelyezve. A főtájkár megfordult Stabnyafürdőn is mindentől keltesse az egyesületérdekeinek fellendítésére.

— **Kereszfeltétel.** A znióvárújai március 19-iki tüzéves által elpusztult tanítóképző intézet s a nye egyben épített prépostsági templom helyreállítási munkálatai a befejezés felé közelelnek. Az építkezésnek egyik érdekes momentumta volt a június 9-iki kereszfeltétel, melyet nagy érdeklődéssel szemelt végig a zniói közönség. Benisek Imre esperesbíróban a feltétel előtt a következő pergameetre írt emlékiratot helyezte el a kereszt alatti hatalmas beanyazott gömbbe: Isten nagyobb dicsőségére! X. Pius, római pápának, I. Ferencz József, Magyarország apostoli kiralyának uralkodása idejében, Radnai Farkas püspöksége alatt, Benisek Imre znióvár-újai esperesbíróban, mint a templom gondnoka és Gerő Virgil, közalapítványi főedzés hivataloskodása idejében, nagymelósággal Dr. Berzevcezy Albert, vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter rendlete alapján a templom kijavított és helyreállított ut azon pusztulásból, melybe az 1904. március 19-én támadt tüzéves döntötte, mikor is az egész templom, a torony és marazongok a lángok martalekaiává lettek. A megadott kereszt 1904. év június hó 9-én tétetett fel. Vale redit, satana! Nunquam suade nobis vana! Sunt mala quae libas, ipse venena bibas.

— **Végezet szerzesétlenség.** Megrendítő szerzesétlenségűre értesítünk f. hó 13-án délelőtt. *Velits György* tótrprónai bírtokosnak *Lajos* nevű 21 éves fia, a ki jogi tanulmányait befejezte, nemrég tért haza Tótrprónára a vizsgatatók igazdalmát kipihlenni, szárazkaszából befogatott és kiköszött, hogy a szatmári hely által legelő marháikat megtekintse. A Turócz folyóhoz érve, megpillantotta a legelő marháikat és hogy ne keljen az utra kihajlania, nemkint kegyelvet a Turócznak, amelyen talán mindentűt és minden baj nélkül át lehet jutni kocsival, csak éppen azon a 4—5 méter széles helyen nem, amelyet átkelésül választott. A Turócznak az a része a znióvárújai vasútállomástól Stabnya felé vezető úton az első vasúti híd alá tekszik. A hídasszok jól ismerik, mert itt szokták a legnagyobb esnekűk csúkkat fogni. A szerzesétlenség fátalambert végzete erre a helyre vezet, ahol a víz mélysége 4—5 meter. Mint-hogy pedig ez a mélyedés nem léjtés, hanem gödör-szerű a lovak egyszerre belezuhanak a mélységbe megakadnak rántva a kocsit és a benntől fátalambert, a ki a meglepetés pillanatában elvezesítő lélekjelentéssel valószínűleg a lovak közé bukott. A felolyó halálközdelmet csak sejteti lehet. Az életeros embert, a lovak viaskodása közben, sérülés is érte; az is lehet, hogy a löszerszámok, iszrángok közé keveredett, hogy a lovak vagy a kocsi nyomták le. A küzdelmet nem bírta legyőzni

s vízbeletű ő is, hogy két lova is. A közelben voltak ugyan néhányan, de mindezt pár pillanat múlve volt és segítségére nem siorhtettek. A melyen süjtött eslád iránt az egész vármegyében a legelőnkébb részévé nyilvánult meg anynyival is inkább, mert tudvalevő, hogy néhány évvel előbb a most szerzesétlenséget ért fátalambertnek testvére üngylikösság áldozata lett. *Velits Lajos* hulláját csak délkélt találták meg. Temetésé f. hó 15-én ment végbe Tótrprónán, a környék lakosságának ószinte részévé mellett. — *Zsolnáról* pedig azt a hírt vesszünk, hogy *Ilyó Albert* turócszentmártoni szűléstész Kassa-olderbergi vasúti hivatalnok, fürdés közben a Vágban lelte halálát. A szerzesétlenség részletei még nem jutottak tudomásunkra.

— **A „Hőj Slováci” Turában.** Multkori hírlukro vonatkozólag, amelyben megírtuk, hogy a turáni ev. iskola növendékei a „Hőj Slováci” éneklés mellett vonultak nyári mulatságra, a következő nyilatkozatot kaptuk: Tisztelt Szerkesztő Ur! A „Felvidéki Híradó” mai számának abbéli híre vonatkozólag, hogy a turáni evangélikus népskola tanulói az év í májajásukra a „Hore Tarcom, dolu Tarcom” meg a „Hőj Slováci” kezeltű dalok éneklés közben vonultak végig a község utcáin, kijelentem, hogy az iskolai májajások selynähely év óta már nem én rendezem, azokra a tanulókat nem én vezetem és a fentemlített dalok éneklésére növendékeimet nem én tanítom. Kérem jelen soraimat b. lapjában közzétemni. Turán, 1904. június 12-én tisztelettel Bazovszky R., igazgatótanító.

— **A ruttal felühelyi tanonoziskola vizsgálata** f. hó 20-án, holnap delután 4 órakor fog megtartani, amelyre az intézet iránt mindig meleg érdeklődést tanúsított Ruttai Ráth Péter is meg fog jelenni.

— **A környözbányai főreáliskola tornaversenye.** Igazán szemet s lelket egyaránt gyönyörköltető látványban volt f. hó 8-án része ama nagy községnek, amely a kolótéren, a kinestar és a város áldozatkészége folytán létesített játszótéren végignézte a környözbányai főreáliskola tanulóinak tornaversenyét. *D'Ouvenon Gyula* és *Pszotka* Ferencz tanárok szakavatottságra, ügybuzgalma és tudása teljesen érvényesült ezen a házi tornaversenyen. Már maga a felonulás is, mely d. u. 5 órakor történt, igen szép volt, ami aztán következett, még szebb volt. A szabadványkorlatokat, a szertornát, a gerelydobást, a súlydobást, a fúleblada játékokat és a rugófalda játékokat (Fóoball) különösen ki kell emelni. Ezekben különösen oly ügyességet tanúsítottak a fiatal fiúk, hogy még a nálunknak sokkal idősebbeknek is dicséretére válnak az e-kehek hasonló filrűség. Látni lehetett, hogy szeretettel ragaszkodnak D'Ouvenon és Pszotka tanárhoz, a kikről lehet mondani, hogy mesterei a fiatal test elzészének. A verseny végén az intézet igazgatója szetszótotta a győztesek között az érmeket.

— **Csonka Tóni halála.** A turócszentmártoni cigányegyesületnek nagy a gyszsa. Csonka Tóni, a banda második primása, hosszabb szonvedés után meghalt és tegnap temették el tarsainak és a közönségnek részévé közepette. Az elhunyt szép reményekre jogosító fiatalember volt, akinek gyenge szervezete azonban nem bírta el a pályájával való érjelezést és fáradalmakat. Halálát rokonságnak kívül által özvegye is gyszolja.

— **Bucsonosty.** A znióvárújai állami tanítóképző intézet növendékei f. évi június hó 22-én, szerdán este 8 órakor a Magyar Olvasókör helyiségében bucsuonostyát rendeznek. Egy terék ára 3 korona. A részvételi számdéközők Ditter Ferencz tanárnak jelentkezzenek.

— **Miert illette el Veszolozsky Ferenczet a pozsonyi kir. tabla?** Nem azért, mivel igazott, hanem egészen másert. Mert ő nem igazott, nem, soha életében nem o oiy arttalan ebben, mint a ma szállett bárány; o ugyan töl esontböl esont és töl verből ver és töl bül-esobon ringatták, töl atfató dalokat dudogatták felűbe és töl színd volt a pályája is, de azért o nem ellensége a musygnak, sőt. . . . Tehát miert ittétek el, ha nem igazott, ha arttalan? Erre a „Slov. Týžd.” ad teletelt, mert neki a következőket írják Pozsonyból: „No ne ütűközzék meg senki azon a kegyetlen itéletlen, minden folyónak megvan a maga forrása. A kir. tabla itéletének pedig ez a forrása: A pozsonyi kir. tabla élőköt, Porubszky, Uganaz a Porubszky, aki gyermekekőre óta jó pajtása Tisza Istvánnak, de pajtasságnak a „hazaifaknáló” esz akkor van értelme, ha valamit a konyhára is hoz. S azután egy bizonyos idő óta az árvmegyeyi urak dolga rossz, igen rosszul áll. S a spekulánsok megmozdultak, kizűtek Porubszky ur, sem, nem maga, hanem más valakinek érdekében, aki hozzá közel áll. Ezt a vármegyeyi urak tudják, s ezért őesított gyűléskön Jókait és Rakóczit, s ezért kért föl halottaiól Alsókubinban a Fenke, amelyhez most már tisztességes embereket is fogdosnak. Mert a konkurenczia nehéz, tehát lezítálatni

kell. Ha ti Femkét csináltok — gondolták magukban azok az urak, akik Porubszkyt környékezik, — úgy mi egy esztendőlt adunk Veszelyoskynak. Ki ad többet? Ki a nagyobb hazafi? Ezért ítélték el Pozsonyban Veszelyosky Ferenczet." Nos, ha valaki licitál, akkor a „Slov. Týžd.“ az, amely önmagára licitál abszurd és perfid ráfogásaiával. Hogyan? Anyira jutottunk volna már ebben a szerencsétlen országban, hogy eskü alatt a király nevében ítélező tisztességes, becsletes, bírákat egy felsőbb bíróság tagjait a nagy nyilvánosság előtt rágalmozni szabad? Kivánságai vagyunk, ennyibe fogja-e a kir. ügyész a Sl. Týžd. alválo ráfogását.

A körmezbányai honvédelem gondozása.
Amidőn a körmezbányai honvédelemet az ottani „Magyar Egyesület“ a leleplezés alkalmával a városnak átadta, Palkovics Emil polgármester beszéde végén azt ígerte, hogy a város gondozója lesz annak az emlékek, mely egy díeső munda emlékeztet mindenkit, aki mellette elhalad. Örömmel tapasztalhatják a vadregényes szép Zólyovulgy látogatói azt, hogy a polgármester a leleplezés alkalmával mondott szavait beváltja. Az érezhő öntött emléket körülírt tereit parkszeríten rendezette, magát az emléket pedig újra bevonnata bronzfestéssel, s hogy az emléket még szebb kíltsót kapjon, annak tetőjére egy kiterjesztett szárnyu turulmadárnak az elhelyezését tervezi.

Felölös szerkesztő: **Berecz Gyula**
Főmunkatárs: **Bánfi János**

10. sz. 1904. **Árverési hirdetés.**

Ahult bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. 1. sz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zúzóváraljai kir. járásbírószág 1901. évi V. II. és 86/5. számú végzése következtében Dr. Hillner Istvan zúzó ügyvéd által képviselt a kölcsönös segélypénztár Zúzóváralján javára Velits Dezso és neje Olga 700 kor. s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt 1227 koronára becsült 1—14. folyó tétel alatt 2 új díófaág, 2 új éjjeli szekrény, 1 mosdószekrény tükörrel, 2 új sífoner, egy tapacézított garnitúra, 2 zongoraszek, egy trlmó tüköralappal, szőnyegek, függönyök, 1 falitükör, függőlámpa, diván, kredenz, 6 ezüst villa, 5 kés, 13 evő- és kávéskanál, 1 tálcza, 2 matt színt sífonerből álló ingóságok nyilvános árverésen eladának.

Mely árverésnek a zúzóváraljai kir. bíróságnak 1904. 2086/5. sz. végzése folytan 700 kor. tőkefelvetés, ennek 1901. évi szeptember hó 8. napjától járó 71.2% kamatai és eddig összesen 30 kor. 25 fill.-ben és járulékok bíróság már megállapított költségek erejéig a helyszínen Lászlófalván leendő eszközésre 1904. évi június hó 20-ik napjának délutáni 2 órája határidőül klttelik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés szerint Blatniczára elviti, a klttözött árver. határnapkor Lászlófalván állítsa elő.

Kelt Zúzóváraljban, 1904. évi május hó 31-én.

Szibner, járásbírószági végrehajtó

Rjtők, ablakok, cserépkályhák és különféle faanyag
egy nagy lakóház átépítése következtében oleső áron eladók. — Czim a kiadóhivatalban.

Pénzt,
sok pénzt, havonként 1000 koronáig kereshet mindenki tisztességesen minden szaksmeret nélkül, külfide be ezímet E. 485. jelge alatt a következő ezimre: **Annunen-Abteilung des „Merkur“ Mannheim.** Meerteidstr.

A Richter-féle **LINIMENTUM CAPS. COMP.** Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziész, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedorzósódlí alkalmatartik **lészerevel, százzal és megítéltet.**
Intés. Súlyosabb utazatok miatt bevásárlások utánaok legyenek és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony“ vedjegyvel és a „Richter“ özjegyessel fogadjuk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. ártan a legközebb gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török Jozsef gyógyszerészi Budapest.**
Richter F. Ad. és társa, csész. és kir. udvari szállítók. Rudolstadt.

Videken kapható Gazdik János gyógyszerárban Körmezbányán, Toperczer S. „Meválto“ gyógyszerárban Turóc-Szt.-Mártonban és Schönaich Viktor gyógyszerárban Zúzóváralján.

PERLÜZWEIG J. órás és ékszerész Ruttká.
Nagy raktár arany- és ezüstművekben, fali- és zseborákban.

4 db Ruttkai takarékos és hitelintézeti részvény eladó. Czim a kiadóhivatalban.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy mindenemü

tábla- és tükörüvegraktáramat
kibóvítottam, miáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy úgy új épületek, mint egyes ablakok beüvegesését, jutányos és legpontosabb kiszolgálás biztosítása mellett, elvállalok.

Wix Miksa
liszt-, fűszer-, csemege-, üveg- és porcellán-kereskedő
Turóczszentmárton.

Világhírű!

a „REKORD“ festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságu arczképeiről, melyeket elismert művészek által készít. Számos (kir. közjegyzo által hitelesítetett) elismerő levél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:
Olaj-, aquarell- és pastelfestésben Enykep. Után 48—63 cm. magyságban ára 20 K. Legfinomabb kivitteli **Brom, Platin és Krjárjz 5 K.**
Részletes árjegyzék bérmentve.
Egy életnagyságu festményt készíttünk mindenkinék teljesen ingyen, ha részünkro 5 rendelést szerez és azokat egyenkint vagy egyszerre beküldi.

„REKORD“ festészeti műintézet
Budapest, VII., Rottenhiller-utca 16. sz.

Premier
Atyfelek ingyen és bérmentve **Premierművek** (EGER (Csehország))
30 év óta elsőrangú gyártmány! Eri gyártás 49 000 kereképar.

Minden családnak saját jól felitogott érdekében csakis a **Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé**
szabadna pótlékul használnia a mindennapi kávéitalhoz.

SYEHLA JÁNOS
kárpitós és díszítómester Turóczszentmárton
ajánlja a n. é. közönség figyelmébe **ujjonnan berendezett butorraktárát és temetkezési vállalatát.**
Pontos kiszolgálás! Olcsó árak!
Nagy raktár: ércz- és fakoporsókban, szemfedelekben, koszorukban, szalagokban, valamint a temetkezéshez szükséges összes cikkkekben.

Építkezés miatt csomagolópapírok és papirzacskók igen jutányos áron kaphatók **Moskóczi Ferencz** né kereskedésében Turóczszentmárton.

A hölgyvilág részére!
Minden t. hölgy saját maga minden divat szerint, lártóság nélkül készítheti ruháját az igazítható női derék-szabászati készülék segítségével anélkül, hogy szabászati rajzot megtanult volna. Enne készülek minden testalkat részére **szabályozható.**
Akadémiailag vizsgázott. Számos elismerő iratok. Egy készülek ára 3 korona.
Utánvét mellett! Utánvét mellett!
Minden kultúrámban törv. védve és szabáldalmzva
Főképviselet egész Európára:
Guschelbauer Antal, Sopron
E. Drechsler, Bécs, VI/2 Lintengasse 18.
Képviselők minden helységben kerestetnek.